

Skoleleders årsberetning 2026 (for perioden 24.04.25 - 27.04.26)

Skolen som et forpligtende fællesskab

For et år siden på Generalforsamlingen kiggede vi sammen ind i skoleåret 25/26 med masser af positive forventninger, spændende planer og en bestræbelse på samtidig at lave skole i et roligt tempo. Vi har siden udrettet meget. Vi har samarbejdet. Vi har tilpasset, justeret og evalueret på det eksisterende. Vi har undret os sammen, været udfordret sammen og vi har fundet løsninger sammen. Vi har grinet, delt historier og støttet hinanden i de mere travle og svære tider.

Og netop "Vi" er det gennemgående i alt det, vi har formået i det seneste år. "Vi" - der udgør fællesskabet. "Vi" - børn, forældre og ansatte, der udgør Hareskovens Lilleskole.

I weekendavisen i december 2025 gav undervisningsminister Mathias Tesfaye et stort interview, hvor han sammenlignede skolernes aktuelle tilstand med "kanariefuglen i kulminen": "Skolens børn og voksne er de første der gisper efter vejret, når ilten slipper op", sagde han. Og i interviewet problematiserede han den individualisering, der præger vores samfund. For det betyder, at børn vokser op med mere "mig" og mindre "vi". Der er noget fristende ved den individualisering, for den tilbyder hvert enkelt barn at blive mødt i sine egne behov. Problemet er bare, at vi lever i hinandens verden. Hele livet møder vi mennesker, som har ønsker og behov, der ikke matcher vores egne. Og det virker som om, siger Tesfaye, at vi slet ikke længere kan være i noget, som ikke er optimalt for os selv.

I skolens ramme træder samfundets tendenser ofte tydeligt frem. Børn i dag har fået sværere ved at være i det fælles. De er vant til, at omgivelserne tilpasser sig dem - og ikke omvendt.

I hverdagen møder vi børn i skolen, der finder på at sige: "Det er ikke mig, der har smidt jakken", når vi beder dem hjælpe med en oprydning i fællesområdet. De siger: "Jeg har ikke brugt den pensel", når vi skal ordne billedkunstlokalet, så det er fint til de næste brugere - eller "jeg har ikke lyst til at sidde i bordgruppe med dig", når klassen skal have nye pladser. Sådan har børn nok alle dage været undersøgende på deres del af det fælles ansvar.

Skolen som institution i samfundet mærker i dag en øget tendens til, at meget i børnenes liv har rod i lyst og behov og at meget lidt efterhånden har rod i "det fælles". Skolen mærker i dag - måske mere end nogensinde, at skulle opfylde en lang række behov på et individuelt niveau.

De af os, der var så heldige at tilbringe aftenen sammen sidste mandag, da vi havde husmøde om karakterdannelse hørte, hvordan det vigtigste man kan komme og gøre sammen i skolen, det er at deltage i alle de "fundamentale menneskelige aktiviteter"- musik, leg, måltider, teater, samlings - som kultiverer os og danner os som mennesker. Det vigtigste citat, som jeg tog med fra husmødet, var: "Man kan ikke blive til sig selv, for sig selv, med sig selv". Vi har brug for hinanden for at balancere vores dyder, det er via fællesskabet, vi indoptager normer og værdier - og gør dem til vores egne.

Vores skole-og fritidstilbud er skabt og formes dagligt i et forpligtende fællesskab. Vi er sammen om et formål. Det er måske- når tidsånden er blevet mere individualiseret- den aller væsentligste byggesten i vores værdigrundlag, at vi vil lære børn fællesskabet.

Betydningen af at kunne gå med de andre, være i noget, der ikke helt var det, som man selv havde lyst til. Fællesskabet kræver kompromisser - og det er en livskompetence at kunne indgå et kompromis uden dermed at miste noget af sig selv.

Vores spørgsmål til børnene peger ofte indad - "Hvordan har DU haft det i dag?", "Hvad har DU lavet?" og "Hvad følte DU? - Blev DU ked af det?". Hvis vi udelukkende spørger sådan, så kan vi let give barnet et indtryk af, at det er hele verdens centrum, at deres følelser og tanker er vigtigere end alle andres.

Hvis vi kun spørger sådan, hvordan skal barnet få øje på andet end sig selv?

Der sker noget vigtigt, når vi samtidig lyser på barnets omverden med vores interesse og dermed balancerer pendulet mellem individ og fællesskab:

Hvordan havde dine KLASSEKAMMERATER det i dag?", "Lagde du mærke til, om der var nogen af DE ANDRE, som havde brug for at blive inviteret med i legen?", "Hvad gjorde du for at hjælpe DE ANDRE BØRN OG VOKSNE i den svære situation?" - så får barnet lidt mere øje på sig selv i relation til andre. Så begynder barnet at tænke over sin egen påvirkning af sammenhænge og reflektere over sig selv i fællesskabet.

Vi skal vise børn det, som vi aktivt ønsker at fremme. Derfor bruger I som forældre enorme mængder af tid og ressourcer på at understøtte alt fra legegrupper og klasseaftener til klubaktiviteter, loppesfest, lejrture, rengøring i klasserne, arbejdsweekender, mange forskellige former for udvalgsarbejde og meget, meget mere. I de handlinger viser I som forældre jeres børn, at fællesskabet er værd at investere i. Det er en kæmpe styrke ved Hareskovens Lilleskole, at vi har så stærke traditioner for et stort og understøttende forældreengagement.

I skolen skal det primære fokus være på barnets deltagelse i det fælles undervisningstilbud *sammen* med de andre børn, at lære barnet at fungere i sammenhænge med *andre*. Det forpligtende fællesskab er et dannelsesfællesskab, hvor børn lærer at begå sig blandt andre - og forstå betydningen af demokrati. Så de kan klare sig godt i verdens fællesskaber på trods af forskellighed i kultur, tradition og overbevisning.

Besøg fra arbejdstilsynet

Den fælles indsats var også vejen til at opnå en rapport uden påbud og anmærkninger, da Arbejdstilsynet i marts måned kom på uanmeldt besøg for at føre tilsyn med vores fysiske og psykiske arbejdsmiljø og især var optaget af, at undersøge vores arbejdsgange og initiativer på skolen, når arbejdsmiljøet er udfordret. Og da kunne vi heldigvis fortælle om stærke systemer og fælles ansvar, hvor mange går sammen om at bidrage fra hvert deres sted og ansvarsområde.

I det fysiske arbejdsmiljø er løsningen det kontinuerlige arbejde med skolens vedligeholdelsesplan. Gennem det arbejde gør Mathias og Mikkel det muligt at holde et

overblik over behov i bygningsmassen, så vi kan prioritere at bruge pengene rigtigt og fornuftigt. Det er også positivt understøttende for det pædagogiske arbejde, at vi har fået meget mere orden rundt omkring på skolen, hvor f.eks. værksted og kælderrum står skarpere end måske nogensinde før i skolens historie.

I det psykiske arbejdsmiljø arbejder vi klogt med vores praksisser for at imødegå belastninger. Vores største risiko i det psykiske arbejdsmiljø er, at vi arbejder med høje følelsesmæssige krav. Det er en del af, at arbejde i relationer med børn, med forældre og med hinanden - og derfor skal vi have gode arbejdsprocesser, som beskytter den enkelte medarbejder.

Her er essensen det engagement vi lægger i at opbygge og udvikle et stærkt ressource-team, som kan yde det pædagogiske personale den bedst mulige støtte og vejledning i dagligdagen. Skolens vejledere får ekstern supervision på vejlederrollen og arbejder fokuseret på arbejds-møder, klassekonferencer, med faglige oplæg, forløb i klasserne og løbende sparring med lærere og pædagoger. Vi har en organisering af vores ressource-team som andre lilleskoler kigger nysgerrigt på og lader sig inspirere af - og det er vi selvfølgelig meget stolte af.

Rammerne for det enkelte teams samarbejds-muligheder er også afgørende for, at den enkelte medarbejder ikke oplever at stå alene med faglige problemstillinger. Udover ugentlige team-møder vil ledelsen næste skoleår understøtte teamene yderligere ved at indføre teamsamtaler som et udviklingsrum for samarbejde og faglighed - og i forlængelse af teamsamtalerne, vil vi indføre en faglig fordybelsesdag til alle teams. Vi har også besluttet, at arbejde med økonomiske og praktiske forudsætninger for at kunne indføre supervision på sigt i alle afdelingerne.

Fælles om teater

Årets store satsning - det fælles teaterprojekt - manifesterede lilleskoleånden og er et strålende eksempel på, hvordan vi prioriterer at give børnene erfaringer med at indgå i - og bidrage til - fællesskabet. Teaterproduktion forudsætter samarbejde, at den enkelte tilsidesætter sit eget behov for at være i en samskabende proces med andre. I teaterproduktion lærer man at lytte til- og følge hinanden. Man lærer at kroppen har et sprog, at stemmen forstærkes i kor med andre og man opdager, at man måske tør at være mere modig, end man forestillede sig.

Fælles teater er også et dejligt eksempel på, hvordan vi navigerer på tværs af tradition og fornyelse. Når vi vover at bevæge os lidt væk fra "plejer", så skaber vi noget nyt, som kan noget andet, og som under alle omstændigheder giver inspiration til vores traditioner og vante måder at arbejde på.

Fordi vi gjorde det anderledes i år, har teaterforløbet også givet mulighed for at hyre en ekstern instruktør, som har holdt kurser for personalet i teaterpædagogik, så alle lærere og pædagoger er undervist i at gennemføre teaterlege med børn, hvor præstation og resultat er taget helt ud af ligningen, og hvor fokus i stedet er på at eksperimentere, improvisere og lege noget frem som ikke findes i forvejen.

Det skabende element fra teater er et element, som vi også gerne vil se genskabt i den fagdelte undervisning, så der har i virkeligheden samtidig med teaterprojektet været tale om et kollektivt fagligt løft af personalegruppen i skabende aktivitet.

Kulminationen i uge 6 i Baltoppen har været en stor oplevelse for både børn og voksne, og der er ingen tvivl om, at samværet på tværs af store og små er en stærk booster af det forpligtende fællesskab på HLS.

Strategi for et sundt, digitalt børneliv

Fra og med dette skoleår har vores digitale strategi været styrende for vores håndtering af skærme i skole- og fritidsdelen. Vi har haft fokus på at implementere de nye rammer og regler, som knytter sig til de forskellige afdelinger. Det er gået godt, og vi har hurtigt mærket den positive betydning af, at være frie af skærme, når vi er sammen. Især klubben er mærkbart løftet af rammerne - og i overbygningen har især skærmfri pauser og skærpet brug af mobiler på udenlandsrejser haft betydning for samværet. De gode rutiner skal nok regelmæssigt have en kærlig, men bestemt styret hånd - både hos elever og forældre, men det er overvejende en positiv forskel med vores strategi.

Vi arbejder fortsat med at tilpasse forældremødet om "Fælles leveregler" på 2. årgang, og vi skal gøre mere for at sætte præcise rammer for de digitale undervisningsforløb, der ifølge strategien skal ske på bestemte klassetrin.

Vi har i år desuden haft en phd-studerende fra Center for digital pædagogik tilknyttet vores 7. klasse. Han forsker i børns oplevelser af deres sociale liv i forbindelse med brug af digitale medier. Vi tænker, at det måske kan være spændende at få ham forbi et husmøde, når hans projekt er færdigt.

Byggeprojektet

I efteråret kom vi i mål! Med byggeriet af et nyt, flot undervisningslokale i OB og et udeområde, som henover vinteren mest har været en mudderskrænt, men som her i foråret skal indrettes som et udeundervisningsområde og miljø, der skaber god overgang mellem inde og ude. Det kræver mange arbejdstimer og meget fokus at føre sådan et projekt i mål, og selvom vi kunne bygge denne fase uden at optage yderligere lån, så gør det ikke noget, at det har lidt udsigter, før vi fortsætter næste fase.

Nu vil vi gerne glæde os over resultatet og komme i mål med det sidste: Pergolaen skal måske (?) males sort - inden den beplantes på næste arbejdsweekend i maj - og i weekenden klarede forældrene på arbejdsweekenden, at bygge fine loungemøbler til ophold derude. Vi glæder os over helt nye muligheder for udendørs aktiviteter med både pergola og en lækker ny multibane oppe på græsområdet. Sikke et udeliv!

Til august flytter de to nuværende 6. klasser ind i OB - og så kan vi endelig samle alle afdelinger fysisk uanset dobbeltårgange.

Næste fase i byggeriet er en vision om at etablere et musik- og teaterhus i området, hvor vi nu har Rytteren, kontorer og musiklokale. Det er en plan, der griber om sig og ind i skolens øvrige bygningsmasse og i flere arbejdsfunktioner.

Strategiplan 26/27

Den strategiplan jeg har forberedt at præsentere for bestyrelsen på det konstituerende møde i maj måned rummer primært arbejdsområder for det kommende år, som skal hjælpe os til at holde fokus på vores igangværende indsatser i den digitale strategi, på det generelle pædagogiske udviklingsområde "Plads til forskellighed", og på det videre arbejde med at genbesøge skolens årshjul og traditioner. Vi skal desuden arbejde videre med forudsætninger for næste fase i byggeprojektet, med færdiggørelse af

Gøssel-rytmikuddannelse for tre ansatte og en øget synliggørelse og brug af den skabende vejleders rolle på skolen.

Hertil kommer særligt for næste skoleår, at vi skal:

- Gennemføre trivselsmåling blandt alle elever på skolen i efteråret
- Understøtte teamsamarbejdet med nye tiltag
- Implementere Lilleskolernes egne fagplaner i dansk, engelsk, naturfag og matematik i lærernes årsplaner.
- Forhåbentligt deltage i en fælles faglig dag med flere andre lilleskoler som del af vores vinterplan.

Alt dette går hånd i hånd med en hverdag, hvor lærere og pædagoger har fokus på de helt nære opgaver i klasserne og i fritidsdelen, hvor nye ideer som fælles læseeftermiddage for voksne og børn, bogbytteskab på skolens grund, mere praktisk arbejde i børne- og elevrådene, skovfag og meget mere spirer stille frem, undersøges og måske finder sin plads i hverdagen.

Elevtal

Vi har fortsat et meget stabilt elevtal på skolen. Da vi opgjorde elevtallet pr 05.09.25 var vi 267 og pr 01.04.26 er vi 266 betalende børn.

Skolens ledelse prioriterer løbende at arbejde med optagelse til klasser med ledige pladser - og det er i høj grad med til at holde skolens økonomi stabil. Vores venteliste til børnehaveklassen sprang i år alle rammer med næsten 190 aktivt søgende familier, og på kontoret arbejder vi dagligt med at besvare mails og telefonopkald med forespørgsler på pladser hos os. Vi har også optaget 22 børn til skolestart i august 26 og lige for tiden ruller processen med overgang fra børnehave til skole med børnehavebesøg, legeskoledag og forældremøde. Vi har haft en håndfuld børn, som er gået ud af vores eksisterende klasser det seneste år. Årsagerne er altid velbegrundede og oftest i god dialog og enighed med os.

Personale

Siden sidste generalforsamling har vi ansat Josephine som klasselærer i 6. æbler og Kennie som ny kok i vores køkken. Begge ansættelser har været succesfulde, Josephine har hurtigt fået et godt og tillidsfuldt greb om 6. klasse og Kennie bidrager med både dejligt humør, stor nysgerrighed på lilleskoleverden og selvfølgelig stærk kokkefaglighed i køkkenet.

Vi arbejder med skoleårets planlægning for tiden og ligesom de foregående år laver jeg en samlet information til forældregruppen om lærer- og pædagogfordelingen i klasserne, og det plejer vi at være klar til cirka midt i juni måned.

At udarbejde et skoleårs planlægning med fag og timer er et stort og komplekst arbejde som skal løses i det professionelle rum, hvor der er overblik over hele paletten og den nødvendige baggrundsviden.

Processen indledes hvert år efter nytår med individuelle trivselssamtaler og kulminerer på sommerplan med tid til teamenes planlægning og det efterfølgende arbejde med skemalægning og udarbejdelse af opgaveoversigter for lærere og pædagoger. Arbejdet står på lokalaftaler, drøftet i faggrupperne og justeret i et godt samarbejde mellem tillidsrepræsentanter og ledelse.

Afunding

Hvert skoleår er lærere og ledelse underlagt et krav om at evaluere skolens samlede undervisning. På HLS gør vi det ved årligt at udvælge et område af vores lokale formål og gøre til genstand for drøftelse og evaluering. Evalueringen udgives på hjemmesiden med angivelse af en række opfølgingspunkter. I dette skoleår har vi fokus på, hvordan vi lykkes med at lave skole i et roligt tempo.

En af tidens store tænkere, sociolog Hartmut Rosa, siger, at "acceleration forhindrer os i at være resonante". Hans ide er, at det moderne samfund er præget af en stadig stigende acceleration - i arbejde, i teknologi og i hverdagslivet.

Den høje hastighed gør det svært at opnå resonans forstået som dybe, meningsfulde forbindelser til verden, til naturen og til hinanden.

Når vi lever med en følelse af "tidsknaphed" og hele tiden føler, at vi skal løbe stærkt bare for at følge med, så mister vi ifølge Rosa evnen til at være i resonans med vores omgivelser og med hinanden. Det tager tid at blive berørt og opdage, når "noget taler til os". Når tempoet er for højt, så når vi ikke at fordybe os, mærke efter og blive ægte engagerede.

Problemet er ikke travlhed - det kan være virkelig skønt at have travlt med noget meningsfuldt. Problemet er, at for høj hastighed gør os dummere og øger mistrivsel. Vi ved fra stressforskning, at høj-hastighedshjerner lukker ned for væsentlige kognitive funktioner som empati, perspektiv og åbenhed. Vi mister simpelthen evnen til at mærke os selv og hinanden, når det går for stærkt.

Resonans står i kontrast til fremmedgørelse, hvor verden føles tom, relationer bliver overfladiske og livet mister mening.

Vi kan godt lykkes med at lave skole i et roligt tempo selvom vi har travlt med noget, som optager os meningsfuldt. Men vi kan tjekke med os selv, hinanden og børnene, om vi har en hverdag, der er tilpas rolig til:

At oplevelser faktisk kan gøre indtryk og bundfælde sig i os.

At vi oplever at deltage aktivt i skolens liv - og ikke bare følger passivt med.

At vi oplever stærke forbindelser til hinanden, til os selv og til naturen.

I Rosas teori er et roligt tempo nødvendigt for et meningsfuldt liv.

Og er det ikke det, vi er her for? At give børnene på HLS mulighed for et meningsfuldt børneliv?

Tak for samarbejdet

Støtteforeningen skal have en særlig tak for i år at have bidraget til vores nye multibane, leje af Baltoppen til vores fælles teaterprojekt, støtte til udvikling af lilleafdelingens minibibliotek og for at deles om udgifter til oplægsholdere, når vi har husmøder.

Hele personalegruppen skal have en særlig tak for, at investere jer selv både fagligt og menneskeligt i vores hverdag. Det gør vores arbejdsplads til et rigtig dejligt sted at være.

Personligt mærkede jeg det i vintermånederne, hvor min far døde, og hvor hele holdet løftede, så jeg kunne skrue ned for arbejdet og være sammen med min familie. Vi er et velsmurt arbejdsfællesskab, som møder hinanden tillidsfuldt og med troen på, at vi alle gør det så godt, som vi kan. Det giver glæde og varme i hverdagen - og det har en afsmittende effekt i vores møde med børn og forældre.

Tak også til forældregruppen, som har truffet valget om en skole, der står på stærke fællesskabsværdier og et helhedsorienteret dannelsessyn. Tak for at gå så aktivt ind i skolens fællesskab. Tak til bestyrelsen for tilliden og for samarbejdet om at holde retningen.

Inden jeg giver ordet fra mig, så får I lidt vaskeægte HLS-stemning: En lille video med skolens egen underlægningsmusik - også kendt som titelsangen fra vores fællesteater - krydret med citater fra ansatte på skolen, som peger på noget af alt det, som de synes, kendetegner vores skole her i 2026.

Mette Holstein
Skoleleder